

OPINIÓ

Carles Santos, un concert de 639 anys i una evocació de pluja daurada

Opinió

SANTI FONDEVILA
CRÍTIC TEATRAL

Imaginín-se un concert de 639 anys ininterromputs. Imaginín-se un professor i compositor de la Juilliard School que ha reduït la seva música a una sola nota i que l'escolta tots els segons del dia sense parar. Imaginín-se una partitura de 52 compassos que es repeteix 840 vegades de manera lenta i suau. ¿Excentricitats? No es tracta d'idees esbojarrades de novins sinó de projectes de personalitats de la música. Els evocava Carles Santos el dilluns 21 de setembre a la conferència inaugural de la temporada de la Fundació Romea.

● **Respecte pels clàssics.** Des del respecte i l'admiració més gran per l'esplèndid llegat de la música clàssica, hi ha artistes –com el mateix Carles Santos– que busquen les possibilitats comunicatives i emocionals de la música des de creacions no gaire ben enteses per la majoria, però que tenen ben segur una virtut: són obres úniques, gestos artístics que trastocuen les convencions i plantegen escenaris de futur, potser de present, per a la música.

● **Artista total.** Santos és una de les grans figures de l'escena del nostre país. Un artista total que no ha trobat sempre el suport necessari per desenvolupar un imaginari prodigiós. Un compositor que des del coneixement i respecte pels clàssics s'ha plantejat formes musicals deslligades de la tradició i sovint vinculades a un discurs visual impactant i desconcertant a parts iguals.

● **Mort i sexe.** Després d'unes breus paraules, van lligar Santos damunt d'un piano de cua amb cordes portuàries. Una pianista, luxuriosament vestida, interpretava música i, entre peça i peça, abocava de la seva boca a la de Santos una cascada de xampany. Sexe i mort són elements molt presents a l'obra de Santos, i no dubtin que ho seran també de l'espectacle que estrenarà a mitjan novembre al TNC.

● **PD.** Carles Santos no va entrar en detalls, però jo no me'n puc estar. El concert de 639 anys se celebra a la població alemanya de Halbertstadt i es tracta d'un homenatge al gran mestre John Cage. L'interpret és un orgue automàtic. La partitura dels 52 compassos és de l'entremaliat Erik Satie (*Vexations*, 1984) i la van estrenar a Nova York el 1963 John Cage i nou pianistes més que van fer torns durant vint hores. Diuen que pel concert hi van passar deu crítics del *New York Times*. ■

ARTS ESCÈNIQUES

Cobla i hip-hop, un matrimoni possible

La Cobla Sant Jordi i Kulbik Dance porten 'In somni' al Mercat de les Flors i Manresa

ALEX JOVER
BARCELONA

El Mercat de les Flors i la Fira Mediterrània de Manresa s'han aliat per inaugurar el nou curs –els dies 1 i 15 d'octubre, respectivament– amb un repte, més que un espectacle: *In somni*. L'obra fusionarà la música de la Cobla Sant Jordi amb el hip-hop de la companyia Kulbik. I el punt d'equilibri entre tots dos estils el marcarà la figura del DJ Mario Nieto, que guiarà els músics i ballarins amb els seus ritmes electrònics per lligar aquesta barreja extravagant.

“Intentar unir els dos mons ha sigut una provocació nostra”, explica ahir el director del Mercat de les Flors, Francesc Casadesús, que assegurava també que no ha sigut un procés fàcil i que s'ha gestat durant força temps. El projecte, de fet, va néixer del laboratori de creació que van fer les dues companyies a la Fira Mediterrània de Manresa el 2014. Abans, però, la Cobla Sant Jordi ja havia experimentat amb noves sonoritats treballant al costat de músics tan diferents com Roger Mas, Pascal Comelade o Niño Josele. En tot cas, d'aquella aproximació en van sortir amb la idea que “la Cobla havia de fer cobla” i que Kulbik no havia de ballar altra cosa que no fos hip-hop.

El resultat final? Un espectacle integrat per sis ballarins, cinc músics i un DJ, amb un fil narratiu i una dimensió teatral important. “Mario Nieto és el protagonista d'aquesta història”, confessa Kanga Valls, director de Kulbik, que explica que el paper del DJ és “unificar la música electrònica amb la cobla”. Fins i tot l'argument de l'obra el fa protagonista: l'espectacle pren forma a l'habitació d'un DJ que somia en fusions impossibles, on fins i tot als músics els tocarà ballar.

Dues formes de cultura popular

Pel que fa al repertori que inspira els moviments dels ballarins, l'obra incorpora clàssics de la cobla com ara *Per tu ploro*, de Pep Ventura; *Quatre miniatures*, de Manuel Oltra, i *Akelarre*, de Francesc Cassú, així com una picada d'ullet al compositor català Enric Morera per tancar l'espectacle. El responsable de la Cobla Sant Jordi, Pep Moliner, afirmava que “no s'ha corregit ni una nota” de les versions originals, però sí que s'han vist obligats a tallar o escurçar algunes peces perquè “funcioni la història teatral”. Així, el so tradicional que desprenen aquests clàssics es lliga amb la modernitat gràcies a la reinterpretació que se'n fa a través de la dansa urbana i l'*scratch*.

Kanga Valls, precursor d'un nou estil de dansa urbana, remarca que tot i que la cobla i el hip-hop siguin

El DJ Mario Nieto oficia el casament dels músics de cobla amb els ballarins de hip-hop. MERCAT FLORS

Semblança
“Formen part de la cultura catalana de carrer”, diu Kanga Valls

dues disciplines amb ritmes i tempos molt diferents els uneix el seu origen, perquè totes dues “formen part de la cultura catalana de carrer”. És una aposta arriscada però que lliga amb la voluntat del Mercat de les Flors de promoure i impulsar les tradicions populars més clàssiques, així com les contemporànies. *In somni* desborda les convencions tradicionals i els clics, i precisament això és el que ha de fer: “L'evolució es troba en la fusió d'estils”, defensa Valls. ■

CIRC

Animal Religion s'emporta el gran premi Zirkòlika

L.S.
BARCELONA

La gran gala del circ català va condecorar ahir al vespre una de les companyies contemporànies que el gran públic ja pot anar memoritzant: Animal Religion va rebre el Gran Premi BBVA Zirkòlika per l'espectacle *Sifonòfor*. El guardó, en realitat, és en espècies i consta d'una gira de quatre funcions valorada en 16.000 euros que té per objectiu reforçar els circuits d'exhibició del circ en sala, una de les principals mancances i reclamacions del sector. Quim Girón i Animal Religion ja havien rebut fa dos anys el premi a la millor companyia novella per *Indomador* i l'any passat a la millor posada en escena per *Chicken legz*. Amb *Sifonòfor* van fer un salt al gran format gràcies a la coproducció de L'Auditori. Set acrobates i músics hi mesclaven tècniques de circ com acrobàcia, equilibrisme o perxa xinesa amb música electrònica o òpera, i tot això sota la inspiració insò-

Els pallassos de Rhum van ser uns dels protagonistes de la Nit de Circ a L'Auditori. MARTÍ E. BERENGUER

lita d'uns animalons invertebrats marins, els sifonòfors. Una mescla original, sorprenent i espectacular, segons el jurat.

L'espectacle de carrer *Esquerdes*, una història d'amor obra d'Hotel Iocandi, es va endur el reconeixement al millor espectacle. El premi al millor número de circ va ser per a Manel Rosés, actual membre de la companyia Eia, que a *Escalat* fa equilibris amb una escala de vuit esglaons.

Emergent
Imaga ha recuperat la tècnica de la suspensió capil·lar

També es va premiar la posada en escena de *Pals*, de la companyia Cíclicus, i el premi a la companyia emergent va ser per a Imaga, d'Ingrid Esperanza i Melissa Scioscia, que han recuperat la tècnica de la suspensió capil·lar. El nou premi de votació popular ja se sabia que seria per a un veterà, Ramon Muñoz, *Karoli*, i el reconeixement a la iniciativa per a la projecció del circ va anar a Valls, a La Circoteca que ha muntat la companyia Passabarret. Aquest guardó està valorat en 1.000 euros, mentre que la resta tenen dotació en espècies, essencialment residències de creació i contractacions.

Els premis, que atorga la revista *Zirkòlika* des de fa sis anys, es van entregar ahir en una gala celebrada a L'Auditori, on va actuar el bo i millor del circ català –companyies premiades com *Rhum* i *Circ Pistolet*– i a la qual va assistir gran part del sector, amb l'excepció de l'Ateneu Popular 9 Barris, contraris al patrocini d'una entitat bancària. ■